

Forandringer i § 1. Det vilde dog fore for meget i Enkeltheder nu at gaae nærmere ind derpaa, men jeg er ganske enig med et æret Medlem for Kjøbenhavn (Woug) i, at en nærmere Classification vilde være ønskelig, ikke blot paa Grund af den forskjellige Nytte, som er forbunden med disse Dyr, idet nogle af dem ere absolut, men andre kun betingelsesvits nyttige og gavnlige, men ogsaa fordi Fredningstidsrummet bør være forskjelligt for de forskjellige Dyr. Naar jeg sætter Ppris paa, at 1ste November er blevet forandret til 1ste October, da gjælder det kun med Hensyn til de Fugle, som man har Interesse af at nedlægge for Sagtens Skyld, men derimod naturligvits ikke om de andre Fugle, hvoraf jeg endog kunde ønske flere gjorde til Gjenstand for en speciel Fredning. — Med Hensyn til Muldvarpen fremkom der en Bemærkning fra en foregaaende æret Taler, hvormed jeg blot endnu skal yttre mig med et Par Ord. Det er egentlig ikke Muldvarpen, der er den farligste Gæst for Engene; den værste er Bændrotten. Det er vistnok, at Muldvarpen gjør Fortred ved sine Opkastninger af Jord; men den Nytte, som Muldvarpen anstifter ved at fortære Larver, overveier den Skade, som den bevirker. Imidlertid er jeg forresten enig i, at det ikke gaaer an, hvad der forøvrigt heller ikke er steet i Lovforslaget, at nedlægge et ubetinget Forbud mod at efterstræbe Muldvarpen, da den er en særlig ubehagelig Gæst i Have, Planteskoler og saadanne smaa Indhegninger, som en æret Lands-tingsmand for Fyen (Griffen) omtalte, hvorfor en Eier ogsaa bør have Ret til at værge sig imod den, naar den der bliver altfor nærgaaende.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Sagens Overgang til 2den Behandling sattes derpaa under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

Mouvier-Petersen: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der i denne Sag nedsettes et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag eenstemmig med 42 Stemmer.

Formanden: Valget af dette Udvalg vil blive sat paa Dagsordenen for næste Møde.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsorden, som var: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Medlæggelse af Stamstutteriet paa Frederiksborg og nogle dermed forbundne Foranstaltninger m. m. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1029 ff.)

Grevenkop-Castenschjold: Naar jeg reiser mig, saa er det fordi jeg anseer Stamstutteriet, saaledes som det er, for en Institution af den Bessaffenhed, at det fortjener at konserveres; naar det altsaa ikke kan konserveres paa anden Maade, saa bøier jeg mig for Nødvendigheden, og takker den høitæredede Minister, fordi han har arbejdet hen til dog at faae det vedligeholdt som privat Anstalt. Det er en Kjendsgjerning, at Stamstutteriet tidligere har leveret Heste, som vi Alle have maattet erkjende for et vinkeligt Stod, og hvorved den rette Veie var viist til et saadant Tilveiebringelse og Vedligeholdelse her i Landet. Det gik imidlertid væk. Der er nu med Flid og Forstand arbejdet hen paa igjen at naae dette Maal. Skulde dette Arbejde nu ødelægges, forsvinde? Det vilde være urigtigt, det vilde være Synd, troer jeg. Den private Mænd ledes naturligvits i Mmindelighed af sine egne Lyfter og Ideer; derimod har Stutteriet været en Institution, som har stræbt til et bestemt Maal, hvor man da altsaa har kunnet være sikker paa idetmindste at faae en Stamme. Jeg maa derfor stemme for Stutteriets Bevarelse, og, da det ikke kan fsee paa anden Maade, for dets Overgang til at blive en privat Indretning, saaledes at en eller flere private Mænd overtage det, og jeg vilde i saa Henseende gjerne bede om, at dette Forslag maatte overgives et Udvalg, der nærmere kunde udarbejde det, da der dog er flere Punkter, som jeg synes kunne trænge til Forandring. Jeg skal give et Exempel. Der staaer i § 5 under e: at „Hopper, som bringes til Stutteriet for at bedæl-